

Lectio v.

APUD eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negáverunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini percérunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitate fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

R. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia. **r.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferen, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio vi.

JAM vero quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum,

ubi erat cum matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perducere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iídem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divinæ Scripturæ testimónium nominárent, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in principib⁹ Juda, ex te enim éxiet Dux, qui regat pöpulum meum Israel. Quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divinas lítteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur, illi excæcaréntur?

R. Magi véniant ab Oriénte Jerosólymam quæréntes, et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adorare Dóminum. **r.** Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vén-

mus adorare Dóminum. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Et vénimus adorare Dóminum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Eva ngélī secún-dum Matthæum,

Lectio vij. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Béthle-hem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homiliá sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 10. in Evang.

MAGI vero aurum, thus et myrrham déferunt. Aurum quippe Regi cóngruit, thus vero in Dei sacrificium pónitur, myrrha au-tem mortuórum corpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mysticis munéri-bus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubique

regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

B. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, do-nec venírent ad locum, ubi puer erat. *Vidéntes autem eam, ga-vísi sunt gáudio magno. **f.** Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

Lectio viij.

ET sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum et thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitatis no-lunt. Nos itaque nato Dómino of-ferámus aurum, ut hunc ubique

regnáre fateámur : offerámus thus, ut credámus, quod is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora exstítit : offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

B. Vidéntes stellam Magi, gávivi sunt gáudio magno : * Et intráentes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. **F.** Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et intráentes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto. Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

Lectio ix.

QUAMVIS in auro, thure, et myrrha intélligi et áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait : Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur : Psalmista testánte, qui dicit : Dirigátur orátiō mea sicut incénsū in conspéctu tuo. Per myrrham vero carnis nostrae mortificatio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit : Manus meæ distillavérunt myrrham.

Te Deum laudámus. 56.

Ad Benedictus, Aña. Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, et myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Lux de luce apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúia, allelúia, allelúia.

QUARTA DIE.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j. Cap. 13.

OMNIS ánima potestátibus sublimioribus súbdita sit : Non est enim potésta nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui résistit potestáti, Dei ordinatióni résistit. Qui autem résistunt, ipsi sibi damnatióne acquírunt : nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem ? Bonum fac : et habébis laudem ex illa : Dei enim minister est tibi in bonum.

P. Tria sunt múnera pretiósaa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. **V.** Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis,

et de thesáuris suis mysticas ei múnérum spécies obtulérunt. In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

Lectio ij.

Si autem malum féceris, time : non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est : vindex in iram ei, qui malum agit. Ideonecessitatésúbditi estóte, non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstatis : ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita : cui tribútum, tribútum : cui vectígal, vectígal : cui timórem, timórem : cui honórem, honórem.

P. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérra vox audita est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. **V.** Cœli apérti sunt super

eum, et vox Patris intónuit. Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

Lectio iii.

NEMINI quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligáti: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam : Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces, et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

R. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. **V.** Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui sancto. Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Epiphania.

Lectio iv.

CELEBRATO próximo die, quo in temeráta virginitas humáni géneris édidi Salvatórem, Epiphaniæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum; ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exsultatiónis vigor, et fervor fídei non tepescat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia mediátoris Dei, et hóminum, jam univérso declarabátur mundo, cum adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

R. Illumináre, illumináre, Jérusalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. **V.** Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini super te orta est.

Lectio v.

QUAMVIS enim Israeliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua natúram univérsæ humanitatis assúmeret: noluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia: sed mox ab ómnibus voluit agnósci, qui dignátus est pro ómnibus nasci. Tribus igitur Magis in régione Oriéntis stella novæ claritatis appáruit, quæ illústrior cæteris, pulchriorque sidéribus, facile in se intuéntium óculos, animósque convérteret: ut conféstim adverterétur non esse otíosum, quod tam insólitum videbátur.

R. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúa, allelúa, allelúa. **F.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera offereant, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúa, allelúa, allelúa.

Lectio vij.

DEDIT ergo aspiciéntibus intel-léctum, qui præstitis signum: et quod fecit intelli-gi, fecit in-quíri; et se inveniéndum obtulit requisitus. Sequúntur tres viri su-pérni lúminis ductum, et prævii fulgóris indíciu-minténta contem-platióne comitantes, ad agnitió-nem veritatis, gratiæ splendóre ducúntur, qui humáno sensu signi-ficátum sibi Regis ortum aestima-vérunt in civitáte régia esse quæ-réndum. Sed qui servi suscéperat formam, et non judicáre vénérat, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitati, Jerosólymam passióni.

R. Magi véniant ab Oriénte Je-rosólymam quæréntes, et dicén-tes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. **F.** Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus adoráre Dóminum. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Et vénimus adoráre Dóminum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secún-
dum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUM natus esset Jesus in Béthle-
hem Juda in diébus Heródis
regis, ecce Magi ab Oriénte vené-
runt Jerosólymam dicéntes : Ubi
est qui natus est Rex Judæórum ?
Et réliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.

Ex Hom. 10. in Evang.

MAGNUM vero nobis áiquid Ma-
gi ínnuunt, quod in regió-
nem suam per áliam viam rever-
túntur. In eo namque quod ad-
mónti fáciunt, nobis profécto
insínuant quid faciámus. Régio
quippe nostra paradísus est : ad
quam, Jesu cónognito, redíre per
viam, qua vénimus, prohibémur.
A regióne étenim nostra super-
biéndo, inobediéndo, visibília se-
quéndo, cibum vétitum gustándo
discéssimus : sed ad eam necésse
est, ut flendo, obediéndo, visibi-

lia contemnéndo, atque appetí-
tum carnis refrenándo redeámus.

R. Stella, quam víderant Magi
in Oriénte, antecedébat eos, do-
nec venírent ad locum, ubi puer
erat. * Vidéntes autem eam, ga-
vísi sunt gáudio magno. **V.** Et in-
trántes domum, invenérunt púe-
rum cum María matre ejus ; et
procidéntes adoravérunt eum.
Vidéntes autem eam, gavísi sunt
gáudio magno.

Lectio vii.

PER áliam ergo viam ad regiό-
nem nostram regrédimur quó-
niā qui a paradísi gáudiis per
delectaméntadiscéssimus,adhæc
per laménta revocámur. Unde
necésse est, fratres charíssimi, ut
semper pávidi, sempérque suspé-
cti, ponámus ante óculos cordis,
hinc culpas óperis, illinc judí-
cium extrémæ districtiónis. Pen-
sémus, quam distríctus judex vé-
niat, qui judícium minátur, et
latet : terróres peccatóribus in-

téntat, et tamen adhuc sústinet : et idcirco venire cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

B. Vidéntes stellam Magi, gávísunt gáudio magno : * Et intrantes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidentes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. **F.** Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et intrantes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidentes adoravérunt eum. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham.

Lectio ix.

PUNIAMUS flétibus culpas, etcum Psalmistæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Volu-

ptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætitia sedúcat. In próximo namque est judec, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc ; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc iterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi : Quid frustra decíperis ? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristitia est : et cor stultórum ubi lætitia.

Te Deum laudámus. 56.

Ad Benedictus, Aña. Vídimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adorárc Dóminum.

Ad Magnificat, Aña. Interrogábatur Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem ? Stellam vídimus fulgéntem, cuius splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j. Cap. 14.

INFIRMUM autem in fide assúmitem, non in disceptationibus cogitationum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat manducántem non júdicet, Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum ? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem : potens est enim Deus statuere illum.

V. Tria sunt múnera pretiósaa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considera ; et in myrrha, Domínicam sepultúram. **V.** Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis,

et de thesáuris suis mysticas ei múnorum spécies obtulérunt. In auro ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

Lectio ij.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat: grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

V. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérra vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus in quo mihi bene complácui. **V.** Cœli aperti sunt super

eum, et vox Patris intónuit. Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

Lectio iii.

In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum ? Aut tu quare spernis fratrem tuum ? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquisque nostrum pro se ratió nem reddet Deo. Non ergo ámplius ívicem judicémus.

R. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. **f.** Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Reges

Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Lectio iv. *Hom. 1. de Epiphania.*

In hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a Géntibus adorátum ; vel invitátum ad nuptias aquas in vina vertisse ; vel suscépto a Joánne baptísma te, consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Ba ptistam.

R. Illumináre, illumináre, Jerú salem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. **f.** Et ambulábunt gentes in lúminetuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini super te orta est.

Lectio v.

SED quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit